

ud for prøven skal tage stilling til, om en ansøger kan ligestilles med social- og sundhedsassistenter og dermed kan få adgang til prøven. Det vil være unødvendigt administrationskrævende at foretage en vurdering af den enkelte ansøgers uddannelsesmæssige baggrund, når prøven i sig selv skal dokumentere, om ansøgeren er studieegnet. Hvis amtskommunerne efter det andet forslag træffer beslutning om, at eleverne selv skal anskaffe sig lærebøgerne i de obligatoriske områdefag, vil det betyde en lettelse for skolerne, idet de ikke skal administrere bogudlån.

De øvrige forslag, herunder navnlig forslagene til decentraliseringer af beslutningskompetence, vil medføre begrænsede administrative lettelser i ministeriet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

(Erhvervsuddannelsesloven)

Forslag om øgede muligheder for frie erhvervsskoler. Efter erhvervsuddannelseslovens § 18, stk. 2, kan andre skoler m.v. end erhvervsskoler godkendes til at udbyde erhvervsuddannelser. Disse skoler m.v. modtager sædvanligt statstilskud efter lovens § 19 til dækning af de direkte undervisningsudgifter (taxametertilskud). Skolerne kan tillige få helt eller delvist tilskud til dækning af fællesudgifter i henhold til § 12 i lov om erhvervsskoler.

I overensstemmelse med praksis før erhvervsuddannelses- og -skolereformen får visse offentlige, godkendte ikke-erhvervsskoler f.eks. husholdningsskolerne fuldt statstilskud, medens rent private skoler, som der er blevet mulighed for efter reformen, kun får delvis dækning af fællesudgifter. Lovforslaget har til formål at give disse skoler mulighed for at opkræve betaling for deltagelse i undervisningen, prøver m.v. til supplerende dækning af skolens udgifter. De frie erhvervsskoler får herved vilkår svarende til, hvad der gælder for private skoler inden for anden lovgivning. En nærmere regulering af betalingens størrelse m.v. findes uforholdende, da konkurrenceforholdene i sig selv indebærer tilstrækkelig regulering, og da de ordinære erhvervsskoler er et åbent tilbud for alle elever og virksomheder.

Til § 2

(Lov om de erhvervs-gymnasiale uddannelser til højere handelseksamen og højere teknisk eksamen)

Forslaget har til hensigt at muliggøre godkendelse af private skoler for hhx og htx med tilhørende elevbetaling og reduceret offentligt tilskud, jf. den allerede eksisterende adgang til at godkende private er-

hvervsuddannelser og private gymnasier, hf-kurser m.v. Hhx og htx er det eneste skoleområde for ungdomsuddannelser, der ikke rummer nogen mulighed for privat skoledrift.

Forslaget giver mulighed for at placere uddannelserne på andre skoler end erhvervsskoler, når sådanne skoler har et uddannelsesmiljø, der er relevant. Det er ikke tanken at godkende private eller offentligt gymnasiskoler til undervisning efter loven, da disse skoler netop ikke har det relevante erhvervsfaglige miljø. De private skoler skal således være godkendt til at udbyde de skoleperioder i erhvervsuddannelserne, der giver adgang til hhx og htx.

Der ydes taxametertilskud til uddannelsen ifølge § 14 i lov om de erhvervs-gymnasiale uddannelser, ligesom der efter erhvervsskolelovens § 26, stk. 2, kan ydes delvis tilskud til fællesudgifter.

Efter forslagens nr. 2 skal frie erhvervs-gymnasier have mulighed for at opkræve betaling for deltagelse i undervisningen og prøver m.v. svarende til det øvrige privatskoleområde, herunder de andre gymnasiale uddannelser. Der henvises iøvrigt til bemærkningerne til § 1.

Til § 3

(Lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser inden for bistands-, pleje- og omsorgsområdet)

Nr. 1

Der henvises til de generelle bemærkninger under A og til de økonomiske og administrative konsekvenser.

Prøven iværksættes første gang sommeren 1992 og tænkes afholdt på et begrænset antal gymnasiale institutioner (f.eks. et voksenuddannelsescenter pr. amtskommune afhængigt af behovet).

Nr. 2

Forslaget giver det enkelte amtsråd mulighed for at bestemme, at eleverne selv skal anskaffe sig lærebøgerne i de obligatoriske områdefag. Lærebøgerne i disse fag udgør den altovervejende del af lærebøgerne til uddannelserne og er samtidig de lærebøger, som har varig erhvervmæssig værdi for eleverne. Der henvises iøvrigt til de generelle bemærkninger under A.

Samtidig ændres stk. 3 således, at beslutningen om, i hvilket omfang eleverne skal betale for fotokopier og i begrænset omfang andre materialer til undervisningsbrug, træffes direkte af amtsrådet og ikke som nu af amtsrådet efter delegation fra ministeriet. Denne ændring gør det nuværende stk. 4 overflødig.